

Ministerstwo Cyfryzacji

Sekretarz Stanu
Paweł Olszewski

BM.WP.057.128.2024
Warszawa, 25 listopada 2024 r.

**Szanowny Pan
Szymon Hołownia
Marszałek Sejmu RP**

Dot. pisma z 29 października br. Posłów na Sejm RP Panów Jarosława Krajewskiego, Bartosza Józefa Kownackiego oraz Wojciecha Michała Zubowskiego w sprawie listy dostawców wysokiego ryzyka (interpelacja nr 5819)

Szanowny Panie Marszałku,

poniżej przedstawiam odpowiedzi na zadane przez Posłów pytania.

Ad 1) Jakie konkretne podmioty, według wiedzy Pana Ministra, powinny zostać uwzględnione jako dostawcy wysokiego ryzyka?

Dostawca wysokiego ryzyka będzie mógł zostać zidentyfikowany dopiero w drodze szczególnej procedury administracyjnej, uwzględniającej opinię Kolegium do Spraw Cyberbezpieczeństwa. W tej chwili brakuje podstawy prawnej do przeprowadzenia tego rodzaju postępowania, stąd nie jest możliwe, aby prawnie zidentyfikować takiego dostawcę. Wszelkie deklaracje w tym zakresie stanowiłyby niedopuszczalny przedśąd.

Ad 2) Jakie opracowania, ekspertyzy i analizy w zakresie dostawców wysokiego ryzyka, zwłaszcza w kontekście krajowego rynku telekomunikacyjnego zostały zamówione przez Ministerstwo Cyfryzacji i jednostki nadzorowane w 2024 roku?

W 2024 r. Ministerstwo Cyfryzacji nie zamawiało opracowań, ekspertyz i analiz w zakresie dostawców wysokiego ryzyka, zwłaszcza w kontekście krajowego rynku telekomunikacyjnego.

Ministerstwo Cyfryzacji zwróciło się z tym pytaniem do Naukowej i Akademickiej Sieci Komputerowej – Państwowego Instytutu Badawczego skąd otrzymało informację, że podmiot ten w 2024 r. nie wykonywał ani nie zlecał wykonania jakichkolwiek opracowań, ekspertyz i analiz dotyczących dostawców wysokiego ryzyka.

Ad 3) Ile podmiotów powinno zostać uwzględnionych jako dostawcy wysokiego ryzyka?

Nie należy rozpatrywać kwestii dostawcy wysokiego ryzyka w ten sposób, że jakiś dostawca musi zostać uznany za dostawcę wysokiego ryzyka, aby wypełnić konkretny miernik. Ta instytucja prawna nie została stworzona z myślą o wszczęciu takiej procedury wobec konkretnych podmiotów. Ma być ona stosowana w razie wystąpienia potrzeby – to znaczy w sytuacji, gdy istnieje prawdopodobieństwo, że jest taki dostawca sprzętu lub oprogramowania, który zagraża bezpieczeństwu państwa lub bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu. Być może ta instytucja prawna nie zostanie nigdy wykorzystana w praktyce.

Ad 4) Jak do tej pory przeprowadzono w Ministerstwie Cyfryzacji analizy, jakie wypracowano rekomendacje, jaki jest status prac na liście dostawców wysokiego ryzyka?

Proszę również o udzielenia wyjaśnień czy perspektywa wskazania na DWR podmiotów dostarczających sprzęt i oprogramowanie dla krajowych przedsiębiorców telekomunikacyjnych, zwłaszcza dostawców z rynków azjatyckich, badana była w kontekście możliwości zastąpienia ich przez podmioty krajowe lub z Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) i w jakim zakresie.

Ministerstwo Cyfryzacji przeprowadziło analizy wdrożenia toolboxa 5G i instytucji dostawcy wysokiego ryzyka w innych państwach Europy. Wyniki tej analizy dostępne są publicznie w Załączniku nr 1 do Oceny Skutków Regulacji projektu ustawy o zmianie ustawy o krajowym systemie cyberbezpieczeństwa oraz niektórych innych ustaw. Załącznik ten nosi nazwę „Dostawca wysokiego ryzyka (high risk vendor) i bezpieczeństwo sieci 5G w Europie”.

Przeprowadzono również analizy prowadzące do zidentyfikowania europejskich i krajowych dostawców sprzętu dla sieci 5G bądź dostawców spoza Europy. Należy mieć jednak na uwadze, że jednoznaczna i pełna identyfikacja jest trudna do przeprowadzenia z uwagi na to, że sprzęt dla sieci 5G to zaawansowane technicznie urządzenia składające się z wielu elementów dostarczanych w sposób niezależny od siebie.

Powyższe analizy prowadzą do wniosku, że Polska jest jednym z ostatnich krajów, które nie wdrożyły do prawa krajowego toolboxa 5G i nie ustanowiły procedury dostawcy wysokiego ryzyka. Jednocześnie wielość podmiotów dostarczających sprzęt i rozwiązania sieciowe, stacje bazowe 5G i wspierających rozwój tych sieci potwierdza, że instytucja ta nie jest skierowana przeciwko konkretnemu dostawcy, a dotyczyć może zarówno krajowych jak i zagranicznych podmiotów bez względu na miejsce siedziby.

Powyższa identyfikacja dostawców na rynku krajowym i zagranicznym pozwala również na stwierdzenie, że możliwe jest zastąpienie produktów, usług czy procesów ICT w przypadku gdy któryś dostawca zostanie uznany za dostawcę wysokiego ryzyka.

Z wyrazami szacunku
Paweł Olszewski
Sekretarz Stanu
/dokument podpisany elektronicznie/

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów - Departament Spraw Parlamentarnych